

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
КОНСТИТУЦИОНЕН СЪД

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

София, 25 юни 2002 г.

Конституционният съд в състав:

Председател: Христо Данов

Членове: Георги Марков

Димитър Гочев

Тодор Тодоров

Неделчо Беров

Маргарита Златарева

Васил Гоцев

Румен Янков

Живан Белчев

Пенка Томчева

при участието на секретар-протоколита Галина Добрева разгледа в закрито заседание на 25 юни 2002 г. конституционно дело № 12/2002 г., докладвано от съдията Маргарита Златарева.

Производството е по чл. 149, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 150, ал. 2 от Конституцията. Делото е образувано на 3 юни 2002 г. по искане на състав на Върховния касационен съд, Пето гражданско отделение и има за предмет разпоредбата на § 5, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кооперациите /обн. ДВ, бр. 113 от 28. 12. 1999 г./, ПЗРЗК.

Производството е във фазата по допустимостта по смисъла на чл. 19, ал. 1 ЗКС.

По повод разглеждане на гр.д. 511/2002 г. по описа на V ГО на ВКС състав на Върховният касационен съд констатира несъответствие

на разпоредбата на § 5, ал. 1 ПЗРЗК с Конституцията, спира делото и внася въпроса за разглеждане пред Конституционния съд. В искането се поддържа, че посочената разпоредба, с която се предвижда прекратяване на кооперациите и кооперативните съюзи по право, когато в срок 9 месеца от влизане в сила на Закона за кооперациите те не променят уставите си съобразно изискванията на закона и ако в 14 дни след промяната не поискат вписване в съдебния регистър, противоречи на конституционно гарантираното право на сдружаване, закрепено в чл. 44, ал. 1 от Конституцията. Твърди се още, че съществува вътрешно противоречие между оспорената законова разпоредба и проведения последователно принцип в Закона за кооперациите, че единствено общото събрание на кооперацията има правомощие да взема решение за прекратяване на кооперацията, което противоречие също води до противоконституционност. Прави се извод, че Конституцията прогласява задължение законът да създава условие за коопериране – чл. 19, ал. 4 от Конституцията, а не да пречи за това.

Конституционният съд счита, че искането е допустимо. Оспорва се конституционносъобразността на законова разпоредба, което е правомощие на Конституционния съд по чл. 149, ал. 1, т. 2 от Конституцията. Искането е направено по повод прилагането на оспорената разпоредба по конкретно дело от състав на ВКС, съобразно правилото на чл. 150, ал. 2 от Конституцията и съгласно Определение № 1/97 г. по к.д. № 5/97 г. на Конституционния съд, тълкуващо това правило. От формална гледна точка искането отговаря на изискванията на чл. 17, ал. 1 и ал. 2 от Закона за Конституционния съд.

Предвид предмета на искането, респ. материята, която се урежда с атакуваните норми, Конституционният съд счита, че следва да бъдат конституирани като заинтересувани страни по делото Върховният касационен съд, Народното събрание, Министерският съвет,

министърът на правосъдието, главният прокурор, Висшият адвокатски съвет, Централният кооперативен съюз.

С оглед изложените съображения и на основание чл. 19, ал. 1 ЗКС, Конституционният съд

О П Р Е Д Е Л И :

ДОПУСКА за разглеждане по същество искането на състав на Върховния касационен съд, Пето гражданско отделение за обявяване за противоконституционна разпоредбата на § 5, ал. 1 от Преходните и заключителни разпоредби на Закона за кооперациите /обн. ДВ, бр. 113 от 28. 12. 1999 г./.

КОНСТИТУИРА като заинтересувани страни по делото Върховния касационен съд, Народното събрание, Министерския съвет, министъра на правосъдието, главния прокурор, Висшият адвокатски съвет, Централния кооперативен съюз.

Преписи от искането и настоящото определение да се изпратят на заинтересуваните страни като им се съобщи, че в 14- дневен срок могат да изразят писмени становища.

Препис от определението да се изпрати и на вносителя на искането, който в същия срок може да изложи допълнителни съображения.

Председател:

Христо Данов